DOMSTOLENS DOM
AF 22. OKTOBER 1970

Paul Craeynest og Michel Vandewalle mod den belgiske stat (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Belgiens Hof von Cassatie)

Sag 12/70

Processprog: Nederlandsk

Angående:

En anmodning om fortolkning af artiklerne 1—12 i Rådets forordning nr. 13/64/EØF af 5. februar 1964 om gradvis gennemførelse af den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (JO 34 af 27.2.1964, s. 549), af artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning af 5. december 1960 om formerne for det administrative samarbejde med henblik på anvendelsen af EØF-traktatens artikel 9, stk. 2 (JO 4 af 20.1.1961, s. 29) og af artikel 1 og 2 i Kommissionens beslutning af 17. juli 1962 om særlige former for det administrative samarbejde ved anvendelsen af Fællesskabets interne importafgifter, indført inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik (JO 76 af 24.8.1962, s. 2140), indgivet til Domstolen i henhold til EØF-traktatens artikel 177 af Belgiens Hof van Cassatie i en sag, der verserer for denne ret mellem ovennævnte parter.

Domskonklusion:

1. Forordning nr. 13/64/EØF og Kommissionens beslutning af 17. juli 1962 skal, med forbehold af de i beslutningen fastsatte undtagelser, fortolkes således, at den, der importerer varer fra en anden medlemsstat, kun er berettiget efter Fællesskabets interne ordning for de varers vedkommende, som for hvilke certifikatet DD 4 foreligger.

2. Denne fortolkning gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om at fastslå størrelsen af importafgifter, som på grund af svig ved importen ikke er erlagt, også selv om det pågældende produkts oprindelse i Fællesskabet kan godtgøres på anden måde end ved det nævnte certifikat.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Den forelæggende rets spørgsmål bør besvares således:

Rådets forordning nr. 13/64 af 5. februar 1964 og Kommissionens beslutning af 17. juli 1962 skal fortolkes således, at medlemsstaterne har ret men ikke pligt til at afslå at anvende ordningen med interne importafgifter for landbrugsvarer i Fællesskabet, når certifikatet DD 4 ikke foreligger, og således, når der foreligger svig ved importen, kan fastsætte størrelsen af de ikke erlagte importafgifter på grundlag af de for import fra tredjelande gældende satser, endog selv om det faktisk er muligt på anden måde at bevise, at de fra en medlemsstat importerede produkter opfylder betingelserne ifølge den nævnte ordning.

Sammendrag

Landbrug — fælles landbrugspolitik — fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — import fra en medlemsstat — rettigheder i henhold til fællesskabsordningen — DD 4-certifikatet nødvendigt

(Rådets forordning nr. 13/64/EØF af 5. 2. 1964 om gradvis gennemførelse af den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter (JO 34 af 27. 2. 1964, s. 549); Kommissionens beslutning af 17. juli 1962 om særlige former for det administrative samarbejde ved anvendelsen af Fællesskabets interne importafgifter, indført inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik (JO 76 af 24. 8. 1962, s. 2140)

1. Forordning nr. 13/64/EØF og Kommissionens beslutning af 17. juli 1962 skal, med forbehold af de i beslutningen fastsatte undtagelser, fortolkes således, at den, der importerer fra en anden medlemsstat, kun er berettiget efter Fællesskabets interne ordning for de varers vedkommende, for hvilke certifikatet DD 4 foreligger.

2. Denne fortolkning gælder ligeledes i tilfælde, hvor der er tale om at fastslå størrelsen af importafgifter, som på grund af svig ved importen ikke er erlagt, også selv om det pågældende produkts oprindelse i Fællesskabet kan godtgøres på anden måde end ved det nævnte certifikat.